

عنوان مقاله:

بررسی ساختار صرفی فعل فارسی در چارچوب نظریه کلمه و صیغگان

محل انتشار:

دوماهنامه جستارهای زبانی، دوره 8، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

اردشیر ملکی مقدم - دکتری زبان شناسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

علی محمد حق شناس - استاد زبان شناسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

حیات عامری - استادیار زبان شناسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از این تحقیق، توصیف ساختمان تصریفی فعل فارسی براساس نظریه صرفی کلمه و صیغگان است. تلاش ما برای روشن کردن این مسیله است که صیغگان یا الگوهای تصریف فعل در زبان فارسی چه ماهیت یا سرشتی دارند و نقش های چندگانه الگوهای تصریفی، مانند شخص و شمار چگونه از یکدیگر تفکیک و به طور شفاف بیان می شوند. برای رسیدن به این هدف، بر مبنای کتاب های دستور زبان فارسی، جملاتی را استخراج کردیم و ساختارهای موجود در فعل های این جملات را بررسی و تحلیل نمودیم. ساختارهای استخراج شده عبارت اند از: ساختارهای شخص و شمار، ساختارهای وصفی، ساختارهای جهتی، ساختارهای مصدری و ساختارهای وجهی. نتایج نشان دادند که با استفاده از روش کلمه و صیغگان، تناظر یک به چند یا چند به یک مشخصه های تصریفی فعل در زبان فارسی قابل تبیین است. مدل کلمه و صیغگان به این دلیل که در آن، به واژه به عنوان یک کل نگریسته می شود، با روش هایی چون عنصر و ترتیب و یا عنصر و فرآیند فرق دارد؛ زیرا در این روش ها، کلمات پیچیده ساختوازی و معنایشان را عمدتاً به واسطه تقسیم آنها به توالی از واحدهای مجزا بررسی میکنند. همچنین، روشن شد که صیغگان یا الگوهای تصریفی فعل در زبان فارسی ماهیت صرفی نحوی دارند و با قایل شدن به الگوی لایه ای برای فعل فارسی، نقش های چندگانه الگوهای تصریفی فعل فارسی از یکدیگر تفکیک می شوند. به این ترتیب، توجیه و تبیین ویژگی ها و مشخصه های فعل فارسی با استفاده از این مدل امکان پذیر می شود

کلمات کلیدی:

صرف، فعل فارسی، تصریف، نظریه کلمه و صیغگان، ماهیت صرفی نحوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/803394>

